

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 3. we fragmencie „z dniem podjęcia” uchwały nr LIV/248/18 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 26 kwietnia 2018r. w sprawie zmiany uchwały Nr L/242/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat cmentarnych.

Uzasadnienie

Rada Miejska Mieroszowa, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 827 ze zm.), podjęła na sesji w dniu 26 kwietnia 2018 r. uchwałę w sprawie zmiany uchwały Nr L/242/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat cmentarnych – dalej jako: uchwała.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 2 maja 2018 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że jej § 3 we fragmencie „z dniem podjęcia” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523), w związku z art. 88 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), poprzez wskazanie, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, podczas gdy jej wejście w życie wymaga publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Uchwała podejmowana na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej (a przepis ten stanowi właściwą podstawę prawną do podjęcia kwestionowanej uchwały) jest aktem prawa miejscowego. Ustalenie wysokości cen i opłat albo sposobu ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego dotyczy bowiem każdego (ponieważ każdy może skorzystać z obiektu użyteczności publicznej jakim jest dom przedpogrzebowy), a zatem normy kształtujące wysokość opłat za korzystanie z tego obiektu mają cechę powszechnego obowiązywania.

Kwalifikacja uchwał stanowiących na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej jako aktów prawa miejscowego dominuje w najnowszym orzecznictwie oraz doktrynie prawa administracyjnego (porównaj: wyrok WSA w Opolu z dnia 25 marca 2014 r., II SA/Op 82/14, LEX nr 1453021 oraz powołaną w nim literaturę i orzecznictwo). Każda uchwała zawierająca normy określające wysokość cen i opłat albo sposób ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego jest aktem prawa miejscowego, gdyż tylko taki rodzaj aktów powszechnie obowiązujących mogą stanowić organy jednostek samorządu terytorialnego.

Konsekwencją takiej kwalifikacji uchwały jest konieczność skierowania jej do publikacji (jest to warunek *sine qua non* jej wejścia w życie). Warunkiem wejścia w życie aktów prawa miejscowego jest bowiem – zgodnie z art. 88 ust. 1 Konstytucji RP – ich ogłoszenie. Zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych określa ustawa (art. 88 ust. 2 Konstytucji RP). Ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych stanowi zaś, że ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe (art. 2 ust. 1) i wskazuje, że akty prawa miejscowego ustanowione przez organ gminy ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 13 ust. 2). Oznacza to, że nieskierowanie stanowiącej przedmiot rozstrzygnięcia uchwały do publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego stanowi istotne naruszenie prawa.

Biorąc pod uwagę, że pozostałe elementy uchwały nie naruszają prawa Organ Nadzoru uznał, że nie ma konieczności stwierdzania nieważności uchwały w całości. Stwierdzenie nieważności wskazanego fragmentu § 4 uchwały powoduje co prawda, że akt prawa miejscowego nie będzie w ogóle zawierał przepisu o trybie i terminie jego wyjścia w życie, jednak brak wskazania w akcie prawa miejscowego tych elementów nie stanowi naruszenia prawa.

Należy pamiętać, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Oznacza to, że w akcie prawa miejscowego nie trzeba zamieszczać klauzuli określającej termin jej wejścia w życie. Istotne jest jedynie, aby akt prawa miejscowego został skierowany do ogłoszenia (publikacji) we właściwym wojewódzkim dzienniku urzędowym. Wtedy – po upływie 14 dni od dnia takiego ogłoszenia – akt prawa miejscowego wejdzie w życie na mocy art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Jedynie w celu odstąpienia od podstawowej (tj. czternastodniowej) *vacatio legis*, niezbędne jest wskazanie w akcie prawa miejscowego jej dłuższego (albo – zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, w uzasadnionych przypadkach – krótszego) terminu.

Konsekwencją wydania niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego jest zatem obowiązek skierowania uchwały do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego. Wejdzie ona w życie po upływie 14 dni od dnia takiego ogłoszenia.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Paweł Hreniak